

باتوجه به تحولات عظیمی که در بخش صنعت و کشاورزی ایران پیش آمده است و میزان واردات کالاهای کشاورزی و صنعتی بیش از تولیدات داخلی گشته است، نمی توان انتظار داشت که واحدهای صنعتی، تولیدی داخلی بتوانند دوام بیاورند و همچنان به تولید اندک و همیشه با ضرر ادامه دهند. در این میان واحد فیآوری خان و مان از جمله شرکتهایی است که اگر از کمی امکانات و مساعدت دولت برخوردار شود، می تواند با شرکتهایی مشابه در دانمارک و انگلیس و... رقابت کند.

این واحد پژوهشی - صنعتی از سال ۱۳۵۸ با پیشنهاد دکتر محمود حسابی در خانه مسکونی ایشان شروع به کار نمود و در حیاط نسبتاً بزرگ منزل مسکونی به ساخت قطعاتی کرد که در تمام نمونه ها قابل قیاس با قطعات مشابه از نوع خارجی بود. در واقع این واحد پژوهشی فقط به این نیت شروع به کار کرد، که شاید بتواند احتیاج این مملکت را به بیگانگان کم کند. این واحد باتوجه به سرمایه علمی که دکتر حسابی داشتند (از جمله مهندسی در ۵ رشته و دکترا در دو رشته از بهترین دانشگاههای معتبر دنیا) و گروه گذاشتن منزل دکتر، برای گرفتن وام از بانک، و بدون هیچ کمکی از طرف دولت شروع به یک کار بزرگ کرد.

بیشتر نظر دکتر روی ساخت وسایلی بود که کشور بطور زیربنایی به آن نیاز دارد همچون وسایل مربوط به (کشاورزی و دامپروری). به همین خاطر شروع به ساخت دستگاههای شیردوش از نوع ثابت و متحرک کرد که در نوع خود از بازدهی بسیار بالایی برخوردار است.

مهمترین کار دقیقی که روی این دستگاهها انجام شده است و دنیای علم را به شگفتی درآورده است، عبارت از این است که: در این نوع شیردوشها حساسیتی در نوک پستانکهای شیردوش وجود دارد که تمام شدن شیر در پستان گاو را حس می کند و از ادامه شیردوشی جلوگیری می کند. این کار - متأسفانه در بقیه دستگاههای شیردوش به این صورت نیست و برای زمان متسادی گاوها دوشیده می شوند که صدمه قابل ملاحظه ای به پستان گاو وارد می کند.

نوعی از شیردوشهای گوسفندی و بز به صورت دیگر طراحی شده است که با ایجاد خلأ در نوک پستانک و مکش بدون جسییدن کامل به پستان حیوان، مادت به شیردوشی می کند.

استفاده از موزیک در هنگام شیردوشی از جمله کارهایی بود که برای اولین بار در این واحد پژوهشی انجام شد و میزان شیردهی گاوها را در دوشیدنهای اول و دوم ۱۵٪ بالا

شرکت فیآوری خان و مان

با پیشنهاد و ابتکار دکتر محمود حسابی دانشمند و متفکر

بزرگ ایرانی، شروع به کار کرد

ماشین آلات شیردوشی

ایران

قابل رقابت با مشابه

دانمارکی و انگلیسی

برد، مزیت دیگر این دستگاهها در سرعت شيردوشی آنهاست که می توانند در مدت ۴/۵ دقیقه عمل شيردوشی در گاو انجام دهند و برای گوسفندان نیز مدت ۱/۵ دقیقه کافی است تا شيردوشی انجام شود.

این واحد تنها شرکت تحقیقاتی و پژوهشی در کشور است که توانسته است برای تولیدات خود مهر استاندارد کسب کند. از جمله وسایل دیگری که در این واحد پژوهشی ساخته می شود، پمپهای وکیوم است که دارای محور نابجا می باشد و باتوجه به نیروی کیان گریز (گریز از مرکز) کار می کند. از این وسیله در صنعت دندانپزشکی، جابجائی و انتقال مایعات و هوا استفاده می شود. این وسیله نیز از طرحهای دکتر حسابی بود که توانست به خوبی جای خود را در دنیای علم و صنعت باز کند.

این واحد جدا از ساخت شيردوشها و پمپهای وکیوم مبادرت به طراحی ساخت دو نوع سمپاش نیز کرده است. نوع اول که سمپاشهای سانتریفوژ است با فشار ۶ اتمسفر (بار) که کاربرد اصلی آن در دامداریها و مرغداریها و انبارها و ... است. و نوع دوم آن سمپاشهای پیستونی است با فشار معادل ۴۰ اتمسفر (بار) که برای سمپاشی درختان بزرگ

و باغات میوه استفاده می شود.

از جمله وسایل دیگری که در این واحد طراحی و ساخته می شود، اجاقهای خورشیدی و شیب سنجها هستند که به ترتیب اولی برای طبخ غذا با استفاده از انرژی خورشیدی و دومی برای پخش آب، بطور یکسان در تمام زمین کشاورزی و تولید یک اندازه محصول کشاورزی (مانند سیب زمینی و ذرت و ...) بکسار گرفته می شود. این دستگاهها نیز در نوع خود قابل قیاس با انواع خارجی هستند.

مهمترین بخش قابل توجه و جالب این واحد، بخش پژوهشی آن است که در ارتباط با دانشگاه تهران فعالیت می کند و کارهای خود را همیشه بطور دسته جمعی با استادان و مشاورین دانشگاهی انجام می دهد.

میزان تولید این واحد پژوهشی در سه سال قبل، برای شيردوشها سالی ۶ هزار دستگاه و برای سمپاشها ۷۰۰ دستگاه در سال و پمپهای وکیوم ۸ هزار دستگاه در سال بود. اما متأسفانه از سه سال پیش تاکنون میزان تولیدات رو به رکود رفته است. عدم بازاریابی، عدم حمایت وزارت صنایع و وقت، وارد کردن دستگاههای مشابه خارجی با خروج ارز قابل توجه، عدم ارائه تسهیلات

مالی از طرف دولت و هزار مشکل دیگر باعث شده است که نه تنها این واحد، بلکه تمام واحدهای صنعتی، روز به روز رو به نابودی کشیده شوند. مهندس حسابی در این مورد می افزاید: نمی دانم دلیل این که این همه واحد تولیدی و صنعتی در جرائد هر روز به مزایده گذاشته می شود چیست؟ دلیل این همه واردات و خروج ارز از کشور چیست؟ آیا نمی توان همین ارز را روی بخش داخلی معطوف کرد و از بازدهی آن سود برد؟ تاکی باید خیابانهای تهران و شهرهای دیگر روز به روز از انواع ماشینهای خارجی پر شود و تا کی باید ما از کشورهای دیگر احتیاجاتمان را وارد کنیم، در حالی که در کشور خودمان با وجود این همه نعمت های خدادادی نیز می توانیم آنها را تولید کرده و به بازار فروش عرضه نماییم؟ مردم از مسؤولان دو چیز را می خواهند، یکی صداقت و دیگری دلسوزی اگر این دو مقوله بین مردم و مسؤولان وجود داشته باشد، هیچ واحد صنعتی به فروش گذاشته نمی شود، هیچ جنس خارجی وارد نمی شود و هیچ مشکلی از این نوع مشکلات پیدا نمی شود.

ریورتاژ آگهی

